ואי רשות הרבים הוא קני ואי אדם חשוב הוא קני ואי אשה היא קניא ואי איניש זילא הוא קני בעי ר' אלעזר האומר לחבירו משוך בהמה זו לקנות כלים שעליה מהו לקנות מי אמר ליה קני אלא משוך בהמה זו וקני כלים שעליה מהו מי מהניא משיכה דבהמה לאקנויי כלים או לא אמר רבא אי אמר ליה קני בהמה וקני כלים מי קני כלים חצר מהלכת היא וחצר מהלכת לא קנה וכי תימא כשעמדה והא כל שאילו מהלך לא קנה עומד ויושב לא קנה והלכתא בכפותה אמרו ליה רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע לרבא אלא מעתה היה מהלך בספינה וקפצו דגים ונפלו לתוך הספינה הכי נמי דהחצר מהלכת היא ולא קני אמר להו ספינה מינח נייחא ומיא הוא דקא ממטו לה א"ל רבינא לרב אשי אלא מעתה היתה מהלכת ברשות הרבים וזרק לה גט לתוך חיקה או לתוך קלתה הכי נמי דלא מגרשה א"ל קלתה מינח נייחא ואיהי דקא מסגיא מתותה:

מתני' היה רוכב על גבי בהמה וראה את המציאה ואמר לחבירו תנה לי נטלה ואמר אני זכיתי בה זכה בה אם משנתנה לו אמר אני זכיתי בה תחלה לא אמר כלום: **גמ'** תנן התם מי שליקט את הפאה ואמר הרי זו לפלוני עני ר' אליעזר אומר זכה לו וחכמים אומרים יתננה לעני הנמצא ראשון אמר עולא אמר ר' יהושע בן לוי מחלוקת מעשיר לעני דר' אליעזר סבר מגו דאי בעי מפקר נכסיה והוי עני וחזי ליה השתא נמי חזי ליה ומגו דזכי לנפשיה זכי נמי לחבריה ורבנן סברי חד מגו אמרינן תרי מגו לא אמרינן אבל מעני לעני דברי הכל זכה לו דמגו דזכי לנפשיה זכי נמי לחבריה אמר ליה רב נחמן לעולא ולימא מר מעני לעני מחלוקת דהא מציאה הכל עניים אצלה ותנן היה רוכב על גבי בהמה וראה את המציאה ואמר לחבירו תנה לי נטלה ואמר אני זכיתי בה זכה בה אי אמרת בשלמא מעני לעני מחלוקת מתניתין

ואי רשות הרבים הוא קני. בעיר דדרך לרכוב שם ולא להנהיג פן יפסקו עוברי דרכים בינו לבין בהמתו: ואי אדם חשוב הוא. אין דרכו להנהיג בהמה ברגליו והדרך כשר לרכוב עליה אף שמעט שאין בני אדם שם וכן אשה שאין בה כח לאחוז הבהמה פן תינתק הימנה: ואי איניש זילא הוא קני. שדרכו לרכוב לפני כל אף בלא דוחק לפי שאינו נושא אפי אדם ביזוי כגון שאינו חשוב כשאר ואינו בוש להוליך בהמה ברגליו אין דרכו לרכוב בתמצא בעיר משום צניעות: משוך בהמה זו על מנת לקנות כלים שעליה. במקח וממכר ומוכר לו את הכלים ולא את הבהמה: לקנות מי קאמר ליה קני. לקנות משמע אתה המכוון לקנות אותי איני מקנה לך: מי קני כלים. במשיכה דבהמה עם הבהמה דתהוא מגפיא לך במוכר כלים בלא בהמה מבעיא דמוכר שניהם פשיטא לך (א) דמקני בהמה קני כלים משום תורת חצר דקיימא לן חצרו של אדם קונה לו ובהמתו כחצרו והא חצר מהלכת היא וחצר מהלכת לא שמעינן דתקני דכי אתרבאי (גיטין דף כא.) מאם המצא תמצא בידו גגו חצרו וקרפיפו אתרבאי דלא נייד והוי משתמר: וכי תימא כשעמדה. לאחר שעקרה ידה ורגלה וקנית לו הבהמה במשיכה עמדה ולא הלכה וקנו כלים בעמידתה דקנה לו חצרו: כל שאילו מהלך לא קנה כו'. כלומר כיון דכאילו היא נידון לאו דומיא דחצר היא ואין קונה בתורת חצר: והלכתא. הא דפשיטא ליה דכי אמר ליה קני בהמה וקני כלים דקני: בכפותה. היא דפשיטא ליה (ג) דדומיא דחצר הוא קני וכל היכא דאמרינן גמלא וחמור רגא כל שאילו מהלך לא קני כו' מהכא קאמרי ליה: קלתה. סל שעל ראשה שנותנת בה כלי מלאכתה וטווי שלה: ה"ג דלא הוי גיטא. והאנן תנן במס' גיטין (דף עז.) זרק לה גיטה לתוך חיקה או לתוך קלתה הרי זו מגורשת: מתני' לא אמר כלום. דאפילו למ"ד המגביה מציאה לחבירו לא קנה חבירו כיון דיהבה ליה קנייה ממה נפשך אי קנייה קמא דלא מתכוין להקנות לחבירו הא יהבה ניהליה במתנה ואי לא קנייה קמא משום דלא היה מתכוון לקנות הוה ליה הפקר עד דמטא לידיה דהאי וקנייה האי במאי דעקרה מידיה לקמא לשם קנייה: גמ' מי שליקט את הפאה. אדם בעלמא שאינו בעל שדה דאי בעל שדה לא אמר ר' אליעזר זכה דליכא למימר מיגו דזכי לנפשיה דאפילו הוא עני מוזהר הוא שלא ללקט פאה משדה שלו כדאמר בשחיטת חולין (דף קלא:) לא תלקט לעני להזהיר עני על שלו: מעשיר לעני. שעשיר הוא שליקטה לצורך העני: מגו דזכי לנפשיה. דאי עני הוא זכי לנפשיה אם הגביה לעצמו: חד מגו. מעני לעני: ולימא מר דאפילו מעני לעני. אמרי רבנן דלא זכה לו: דהא מציאה הכל עניים אצלה. כלומר הכל כשרים לזכות בה כעניים בפאה: ותנן. המגביה מציאה לחבירו לא קנה חבירו ולא אמרינן מגו דאי הוה בעי הוה זכי לנפשיה זכי נמי לחבריה כי מגבה לה כולה לשם חבירו דמתן היה רוכב כו': ואמר אני זכיתי בה. קס"ד אני רוצה לזכות בה עכשיו קאמר ומודה הוא שמתחילה הגביה לשם חבירו וקתני זכה בה אלמא לא קנה חבירו: אי אמרת בשלמא מעני לעני מחלוקת. דאמרי רבנן לא אמרינן מגו דזכי לנפשיה זכי נמי לחבריה אלא היכא דהגביה לדעת שניהם כגון שנים שהגביהו מציאה דאמר בה לעיל (דף ח.) גבי ממון שהם מודים חולקים בלא שבועה דטעמא משום מגו דזכי שהגבהה זו לנפשיה זכי נמי לחבריה אבל מגו דאי בעי הוה זכי לנפשיה זכי לחבריה לא אמרינן:

מתני'

משוך בהמה זו וקני כלים שעליה כו'. תימה ליה כיון דמשיכת הבהמה שהולכת מעצמה לא שייכא בכלים לא יקנה הכלים אבל אם אמר משוך קופה וקני כלים שבתוכה פשיטא ליה דקני והא דאמר מעשה מבריתא דהמוכר את הספינה (ב"ב דף פה: ושם) דקתני משך חמרין ופועלין לתוך ביתו שניהם יכולין לחזור אלמא דלא קני פירות במשיכת הבהמה וי"ל דהתם לא אמר ליה קני לכך לא קני [א"נ התם כשמשך החמרין ולא משך את החמור] והא דקתני בין פסק כו' ה"ה אפי' פסק ומדד יכולין לחזור אלא משום דסיפא מפליג בין פסק עד שלא מדד ובין מדד עד שלא פסק נקט נמי ברישא הכי לישנא וכן צריך לפרש בסיפא דקתני פרקן והכניסן לתוך ביתו פסק עד שלא מדד אין יכולין לחזור ובעי למפשט מינה התם דכלי של מוכר ברשות לוקח לא קני המוכר שהתקה קיים אלמא הכלי מתבטל אגב הרשות משמע מטעם משיכה אינה קונה לפי שהוא בכלי של מוכר וכי משני התם ומוקי לה שספק מכליו של מוכר או בחבלי דתומי משמע שאם היה בכליו של מוכר לא היה קונה אף על פי שהכניסן לתוך ביתו דהיינו משיכה ולמאי דהוה פשיטא לן במשוך קופה זו וקני כלים שבתוכה קני אלא התם י"ל משום דלא אמר ליה קני ולינו רוצה שיקנה אלא במשיכת פירות בלבד ועוד אינו לומר דהתם משמע ליה שלא פסק עד אחר המשיכה ולכך לא קניא במשיכה ול"ת אמאי נקט משוך בהמה זו ולא נקט קני לי משום דבקני פשיטא ליה דקני מטעם חצר לפ"ק שהיא מהלכת א"כ במשוך נמי אתי מספקא ליה כיון שהשאילה הרי היא כאילו היא שלו עד לאחר שקנין ויקנה מטעם חצר וי"ל דכשא"ל משוך לא השאיל לו הבהמה לקנות הכלים מטעם חצר אלא במשיכת הבהמה אי נמי אי הוי קני קני בהמה וכלים והוה מהדר ליה דקני לא היה יכול לידע מזה שבמשיכת הבהמה יקנה הכלים כי שמא מטעם חצר קני ובכפותה ולכך ניחא ליה במשוך:

ספינה מינח נייחא ומיא הוא דקא ממטו לה. אע"ג דבפ"ק דקדושין (דף לג:) אמרינן דתלמיד חכם רכוב כמהלך דמי הכא מיהו מטעם יד אתרבאי והוה שפיר דומיא דיד דמינח נייח וממטו לה עם גופיה וכן בפ"ק דשבת (דף ה: ושם ד"ה אגד) אגוד גוף ע"ג מים לא הוי הנחה אגד כלי וכלי צף על גבי מים מהו התם משום דדומיא דמלאכת המשכן בעינן ולא היו מניחין קרשים בכלי שהיה מתנענע ומתגלגל אבל גבי קנייה כיון שהוא דומיא דידו קני: **ה"ג** דלא מגרשה. פירש"י הא דתנן זרק לתוך קלתה מגורשת ומיהו טקתה בכפותה ושמא י"ל דוחק א"נ הכא מסגלא פריך כדפריך מספינה ולא מכח משנה:

ולימא מר מעני לעני מחלוקת. ויתלקו בתופס לב"ח במקום שחב לאחרים ולא מטעם מגו דהא רב חסדא דקאמר כמו רב נחמן בסמוך המגביה מציאה לחבירו לא קנה חבירו אית ליה פרק קמא דגיטין (דף יא: ושם) דפליגי בתופס לבעל חוב ולא מטעם מגו עד דלתי ליה רב פפא דלמא במגו פליגי:

רב

עין משפט נר מצוה

ט א מיי' פי"ג מהל' מכירה הל' י סמג עשין פב טוש"ע ח"מ סי' קצז סעיף ב:

י ב מיי' שם הלכה ט ופי"ד מהל' גזילה הל' ב טוש"ע שם סעיף ו:

יא ג מיי' פ"ג מהל' זכיה הל' ... סמג עשין פב טוש"ע ח"מ סי' [illegible] סעיף יג ובטוש"ע אה"ע סי' קלט סעיף ו:

יב ד ה מיי' פ"ז מהל' ... סמג עשין פב טוש"ע ח"מ סי' [illegible] סעיף ... :

יג ו מיי' פ"ה מהל' גירושין הל' ט ופ"ו [illegible] סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סי' קלט סעיף י:

יד ז מיי' פי"ז מהל' גזילה ואבידה הל' ג סמג עשין עד טוש"ע ח"מ סי' רסט סעיף ו:

טו ח מיי' פ"ב מהל' מתנות עניים הל' יט:

רבינו חננאל

וכן אם הוא אדם חשוב שאין דרכו להלך ברגלי קנה ברכיבה, וכן האשה וכן אי גברא זילא הוא קני. בעי ר"א האומר לחבירו משוך בהמה זו וקני כלים שעליה מהו. אמר רבא אי אמר ליה קני בהמה וקני כלים שעליה מי קנו כלים במשיכה דבהמה, אמאי חצר מהלכת היא, ואסיק והלכתא בכפותה. והקשו ספינה דקפצו דגים בתוכה קנאם בעל הספינה ודחינה מינח ניחא ומיא הוא דקא ממטו לה. ואסיק רב אשי ורבינא באשה מהלכת ברה"ר וזרק לה בעלה גיטא בתוך קלתה מגורשת מאי טעמא קלתה מינח ניחא ואיהי דקא מסגיא תותי הני כולהו לאו חצר מהלכת נינהו וכן הלכה: ירושלמי אמר רב הונא בשם רבנן [ובין] תנן אשה שהיתה רוכבת על גבי בהמה ושנים מנהיגין אותה היא אומרת אלו עבדיי והבהמה והמשוי שלי וזה אומר זו אשתי וזה עבדי וזו חבילתי [illegible] היא משתחררת את עבדיה ושניהן מנשאין זה את זה ובבהמה ובמשוי שלשתן שוין: מתני' היה רוכב על גבי בהמה וכו', תנן התם בפאה מי שליקט [את הפאה] ואמר הרי זו לאיש פלוני עני ר"א אומר זכה לו וחכמים אומרים יתננה לעני הנמצא ראשון. ואמר ... מחלוקת מעשיר לעני וכו'. ולימא מר מעני לעני מחלוקת דהא מציאה הכל עניים הן אצלה, ותנן ראה את המציאה ואמר לחבירו תנה לי נטלה ואמר אני זכיתי בה זכה בה לעצמו. אי אמרת בשלמא מעני לעני מחלוקת מעני לעני

חשק שלמה על ר"ח

[א] [illegible]

מסורת הש"ס עם הוספות

א) ב"ב קמו יב. גיטין עח. עח., ב) פאה פ"ד מ"ט גיטין יא:, ג) [פסחים מח. ושם], ד) [לעיל ח. נדרים פד:], ה) [תמורה יא:], ו) שבת כב ב, ז) לקמן יב, ח) ובב"ק נג. והלכתא שהעידו.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מי קני וכו', פשיטא לך דמקני בהמה: (ב) ד"ה והלכתא בלי וכו' דפשיטא ליה דביון דדומיא:

הגהות הגר"א

[א] גמ' קני ואי. רשות קני על מנת קני ועל הח"ו מתנא ולי וכ"כ הרא"ש ל"ג זה אבל כרמב"ם גורס בגירסא שלנו:

גליון הש"ס

גמ' והלכתא בכפותה. עיין עי' ערכין ז. והלכתא דיתבי: תוס' ד"ה ספינה וכו' דומיא דיד ספינה, מצוה לו לכ"ע בגוף עומד מקרי מהלך ואמרי מהני עומד גם על הלכה. גם לאמרי בגמ' גוף כד עומד מקרי חצר מהלכת, לא הוי היא, אלא ע"כ יד ובגוף מד הוא אגב דלאמרי מה ידה שאינו מהלך כיון דאינו מהלך מקומה דמכ"ם בסתם מהלך שם הוא הקונה מספ"כ באר למהלכת שהקונה וגמ"ג:

ליקוטי רש"י

וחצר מהלכת לא קנה. דכי אמור כגון מגרו של אדם קונה לו לאו בכלי מהלכת אמור דבלא מקרקעי דכידי שמקרקעי דלא נייד [גיטין כא.]. ליתא קונה למעליה כלום דלאו אגר היא מהלכת. והלכתא בכפותה. שאינו יכול לילך דדמי לאגר [ב"ק יב.]. מי שליקט את הפאה. מפ"ב בעל שלקט את הפאה וכו' [גיטין יא.].

הגהות וציונים

א] בראשונים והכת"י ואי, גו אמו אי: ב] בספר המקח והכת"י לרמי (דפוס "ואיל"): ג] בראשונים (ארוז ועל צדקה, ורי"ש בפאה) ובכת"י נוסף אמרינן תרי מגו: ד] ארוך וכתי' בלא מתכוין, וליתא "להקנות לחבירו" (ועיד דוד לקמן בנברא כתב נוסח זה כדעתו. הבודמי שיטה והמכתת אברהם הגיהו באופן אחר): ה] הרא"ש (באוהם): ו] בתי' רבא: ז] מהרש"ל (גליון) וכ"ה בתוס' ב"ב שם: ח] צ"ל איגו, (חבו"ם עליים): ט] צ"ל ולכן (באוה"ם, וכ"ה בכת"י): י] גרצ"ל ושמעוי (וכ"ה בתוס' שבת שם): כ] צ"ל תנן (כ"ים, וכ"ה בכתי"): ל] ד"ה ישראה לרי:

הדפסה ברזולוציה מסך - להדפסה איכותית הדפס ישירות מן התכנה

במדה זאת קנו ר' יהודה אומר לעולם לא קנה עד שתהא משיכה בגמל והנהגה בחמור קתני מיהת או שהיה אחד מושך ואחד מנהיג מושך ומנהיג אין אבל רכוב לא הוא הדין דאפילו רכוב והא דקתני מושך ומנהיג לאפוקי מדר' יהודה דאמר עד שתהא משיכה בגמל והנהגה בחמור קמשמע לן דאפילו איפכא נמי קני אי הכי ליערבינהו וליתנינהו שנים שהיו מושכין ומנהיגין בין בגמל בין בחמור איכא חד צד דלא קני איכא דאמרי משיכה בחמור ואיכא דאמרי הנהגה בגמל ואית דמותיב מסיפא במדה זו קנה במדה זו למעוטי מאי לאו למעוטי רכוב לא למעוטי איפכא אי הכי היינו ר' יהודה איכא בינייהו צד אחד דלא קנה אית דאמרי משיכה בחמור ואיכא דאמרי הנהגה בגמל ת"ש אחד רכוב ואחד תפוש במוסירה זה קנה חמור וזה קנה מוסירה שמע מינה רכוב קני הכא נמי במנהיג ברגליו אי הכי נקני נמי רכוב במוסירה אימא זה קנה חמור וחצי מוסירה וזה קנה חצי מוסירה בשלמא רכוב קני דקמגבה ליה בן דעת אלא תפוס במוסירה במאי קני אימא זה קנה חמור וכוליה מוסירה וזה קני מה שתפוס בידו האי מאי אם תימצי לומר המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו הני מילי היכא דקא מגבה ליה אדעתא דחבריה האי אדעתא דידיה קא מגבה ליה איהו לא קני לאחריני מקני אמר רב אשי זה קנה חמור ובית פניה וזה קנה מה שתפוס בידו והשאר לא קנה לא זה ולא זה רבי אבהו אמר לעולם כדקתני הואיל ויכול לנתקה ולהביאה אצלו והא דר' אבהו ברותא היא דאי לא תימא הכי טלית שהיא מונחת חציה על גבי קרקע וחציה על גבי עמוד ובא אחד והגביה חציה מעל גבי קרקע ובא אחר והגביה חציה מעל גבי עמוד הכי נמי דקמא קני ובתרא לא קני הואיל ויכול לנתק ולהביא אצלו אלא הא דר' אבהו ברותא היא ת"ש ר' אליעזר אומר רכוב בשדה ומנהיג בעיר קנה הכא נמי מנהיג ברגליו אי הכי היינו מנהיג תרי גווני מנהיג אי הכי רכוב בעיר מאי טעמא לא קני אמר רב כהנא לפי שאין דרכן של בני אדם לרכוב בעיר אמר ליה רב אשי לרב כהנא אלא מעתה הגביה ארנקי בשבת שאין דרכן של בני אדם להגביה ארנקי בשבת הכי נמי דלא קני אלא מאי דעביד עביד וקני הכא נמי מאי דעביד עבד וקני אלא במקח וממכר עסקינן דאמר ליה קני כדרך שבני אדם קונין ואי

במדה זו. לקמיה מפרש למעוטי מאי: אי הכי. דלמא קמא איפכא קני מאי קתני משיכה בגמל והנהגה בחמור ליערבינהו וכו' מושכין ומנהיגין: איכא חד צד דלא קני. להכי לא מצי למתני בתרוייהו משיכה והנהגה ותנא הכי מושכין גמל ומנהיגין חמור או שהיה אחד מושך ואחד מנהיג לאחד מהן אותו שלרש בשניהם: במדה הזאת. קס"ד משיכה או הנהגה בין בגמל בין בחמור: אחד תפוש במוסירה. ואינו מנהיג: ש"מ רכוב קני. שלא במקום מנהיג וכיון דשלא במקום מנהיג קני כוליה במקום מנהיג פלגי: נקני נמי רכוב במוסירה. שאותו החמור שהוא מכשיט החמור וכחמור דמי: בשלמא רכוב. אנים למימר דקנה בהגבהת חברו שהגביה לאשו השני מן הקרקע דקא מגבה לה בן דעת: אלא תפוש במוסירה במאי קני. שלא והלא ראשה השני מונח במקומו והגבהה הפקר לא קניא עד דעקר לכוליה: האי מאי. דקא אמרת הגבהת תופש במוסירה לא הויא הגבהה לדידיה והויא הגבהה לאחריני אפילו אם תימצי לומר כו': ובית פניה. קיבצי"ל בלע"ז מה שבראש החמור וכחמור דמי: מה שתפוס בידו. למה שסמוך ידו הוי מוגביה לגמרי: לא זה ולא זה. והשאר [illegible]: כדקתני. זה קנה חמור וזה קנה מוסירה לפי שהיא פגיה של חמור: הואיל ויכול. התפוש במוסירה למושכו בכח וינתק מראש החמור ויביאנו אצלו דהואיל וראש החמור גבוה נוח להפילה שלא ממקום אחר: ברותא היא. דלא"ג דיכול לנתק לאו הגבהה היא: חציה על גב העמוד. דכיון דמקום גבוה הוא האוחז כלאחר הגביה נוח לו לנתק ולהפילה אצלו דלא מחסר הגבהה: הכי נמי דקמא קני. דמגי אגבהה קניא כולה משום דיכול לנתקה אם כן יש חילוק בדינים שהגביהו מציאה זה מכאן וזה מכאן בין מקום גבוה למקום נמוך דהיכא דשני ראשיה מונחים בקרקע אין הגבהת של ראשון קונה כולה שאין יכול לנתקו ולהביאו אצלו מתוך שהוא ארוך ומונח בקרקע כל מה שהוא ינתקו ומושכו אחריו נגרר הוא על גבי קרקע והיכא דאחד מראשיה גבוה כגון בראש החמור או על גבי עמוד המגביה ממנה ראש שעל גבי קרקע קונה כולה ואין לא משכחן מגלא דמפליג: רכוב בשדה. בהמה של מציאה קונה אבל לא מנהיג ובעפאת מפרש לקמיה ומנהיג אף בעיר קנה וכ"ש בשדה ש"מ רכוב למודיה קני כו': אין דרכן. משום צניעותא: ואי

מושך ומנהיג אין אבל רכוב לא. תימה מנ"ל דלמא כ"ש רכוב דתפיס ביה ולאו משום דסיירה אתו בכל הוכתי תנא כולהו קניין וי"ל דממתנה יתירי קדייק דליערבינהו ולתנייהו שנים שהיו מושכין או מנהיגים בין בגמל בין בחמור ותו לא מדקתני בלישנא יתירא ש"מ דלמעוטי רכוב אתא והיינו דפריך במר הכי וליערבינהו ולתנינהו וא"ת לשום מנ"ל למעוטי רכוב דלמא הא דלא ערבינהו כדי לאשמועינן דמשיכה אורחא בגמל והנהגה בחמור ואפ"ה אחד מושך ואחד מנהיג בגמל לא מהני משיכה דאורחא בגמל את ההנהגה דלאו אורחא וכן בחמור איפכא ולכך תנא במר הכי אחד מושך ואחד מנהיג ולא למעוטי רכוב וי"ל כיון שאשמעינן שמשיכה והנהגה שניהם קנו בגמל ובחמור פשיטא שאין אחד מבטל חבירו משום דהאי אורחיה והאי נמי אורחיה אבל במתני' משמע ליה שאין מבטל רכוב ומנהיג ברגליו אם מנהיג למודיה לפי שיש ברכוב כל מה שיש במנהיג ועוד דתפיס ביה: **אי** הכי ליערבינהו וליתנינהו. לפי מאי דס"ד דרכוב קני ומשיכה והנהגה בין בגמל בין בחמור במדה זו קנה אתא למעוטי שום קנין אחר או רכוב במקום מנהיג: **אי** הכי היינו ר' יהודה. הוה מצי לאקשויי מגופה דקתני או שהיה אחד מושך ואחד מנהיג ש"מ דבחד צד קני: **ונקני** נמי רכוב במוסירה. אי גרסינן אי הכי ה"פ אי אמרת בשלמא כשאין מנהיג ברגליו ורכוב קני הבהמה משום דתפיס בה א"ש דלא קני מוסירה דבמטלטלין לא שייך קנין של מוסירה אלא בהגבהה או משיכה אבל אי איירי במנהיג ברגליו נקני נמי מוסירה במשיכת הבהמה אי אמרינן משוך בהמה זו וקני כלים שעליה קני דלקמן מיבעיא לן אי קני אי לא קני ליפשוט מהכא דלא מהני: **והשאר** לא קנה לא זה ולא זה. ואפילו אי אמרינן משוך בהמה וקני כלים שעליה קני הכא כיון דתפיס במוסירה לא קני רכוב נמי לא קני כדאמרינן אדעתא דידיה אגבהה איהו לא קני כו': **דאי** לא תימא הכי טלית שחציה כו'. קצת קשה מנ"ל שלא יחלוק רבי אבהו אף כאן: **הואיל** ויכול לנתקו ולהביאו אצלו. תימה דמשמע דאם נתקה שהוא קונה כו' משום שעל ידו הוגבהה למעלה משלם ומאי שנא מעני המנקף בראש הזית (גיטין דף נט:) שאין בו גזל אלא מפני דרכי שלום וכן פרק הגוזל קמא (ב"ק דף כג. ושם ד"ה והני מילי) הזורק סלע של חבירו לים פטור ומוקי לה במאדי אדויי אלמא לא חשיב מה שהוגבהה על ידו הואיל וסופו ליפול וי"ל דשאני הכא שמוחזק בידו אחד מן הראשים א"נ הכא איירי כשמיתק מן העמוד אינו ארוך כ"כ שיגיע לארץ השני לארץ ושאני שלוח הקן (חולין דף קמא:) דקאמר זיל טרוף אקן דלגבהינהו ולקנינהו התם נמי הוגבהו על ידו יותר ממה שהיו תחילה שהרי קצת מפריחים למעלה לכך קני: **אי** הכי רכוב בעיר מאי טעמא לא קני. אי גרסינן א"ה ה"פ אי אמרת בשלמא לא איירי במנהיג ברגליו לכך בעיר לא קני דלא אולא מתמתיה לפי שיש שני אדם שמדברים יחד ויש כמה דברים שמונע ההולכים אלא אי אמרינן במנהיג ברגליו א"כ אולא מתמתיה טובא ואמאי לא קני:

משוך

מסורת הש"ס
עם תוספות

א) [לעיל ח.], ב) ע"ב ב, ג) לקמן י"ב, ד) [ועיין תוס' כתובות ל: ד"ה או דלא מצי].

ליקוטי רש"י

אם תימצי לומר. כלומר אפי' אם תמצא לומר המגביה מציאה לחבירו כו' [לעיל ח.]. ובית פניה. קיבצי"ל [illegible] [בבא מציעא ...] לשון תפסה. [illegible] של לשבר שיין [שיטה סח.].

הגהות וציונים

א) צ"ל ואיכא (רש"ל) ב) ראוי לגרוס איכא בינייהו חד צד דקני (מהרש"א כ"ן בשם"ק, רש"ס, דק"ס); ג) צ"ל איכא (רש"ן); ד) [illegible] במקום שפטו חכמים ולא יבוא כהלכה לא רבה לגבותם ולומר שהן אלא אמרו ברותא היא כלומר דעת חיצונית היא, שדוך ערך בר רן. [illegible] ברותא [ועיין פסחים יא ע"א בגליון מהדו"ב] (גליון); ה) במדי נוסף הכא; ו) צ"ל חבגבהתו (ב"ש, ובית בנתיים); ז) [illegible] להוסיף דאע"ג [ומגן גבורים]; ח) צ"ל אפיה (מגן גבורים); ט) מתי' כולה (וב"ה פורת יוסף); י) נרצ"ל הראשים:

לעזי רש"י

קיבצי"ל. פירוש רש"י [illegible] לאפסר (רש"י סוטה דף סה ע"ב ד"ה לפי סלבי"ג, לרצועות של שכרה הנתונות על לחיה ועל סוסתה (רשי הגנוז) ועיין ערך [illegible]).

עין משפט
נר מצוה

סב א מיי' פ"ב מהל' זכיה הל' ב ועי' בהשגות ובמ"מ סמג עשין פב טוש"ע ח"מ סי' רעג סעיף ה:

סג ב ג מיי' שם הל' ו טוש"ע שם סעיף ג:

סד ד ה טוש"ע ח"מ סי' רסט סעיף ד ופ"ש:

סה ו ז מיי' פ"ג מהל' מכירה הל' י ועיין בה"מ סמג עשין פב טוש"ע ח"מ סי' קלז סעיף ה:

רבינו חננאל

פי' איכא חד צד דלא קני. יש מי שאומר משיכה בחמור לא קני אבל בגמל בין במשיכה בין בהנהגה קני, ויש מי שאומר הנהגה בגמל לא קנה אבל חמור בין במשיכה בין בהנהגה קני. פי' פגיה, רצועות של מוסירה המונחות על לחייה ועל בהמתה. סוגיא דשמעתא טלית בתחת על גבי קרקע וחציה על גבי עמוד בא אחד והגביה חציה מעל גבי קרקע ובא אחר והגביה חציה שעל גבי עמוד כו', רכוב אי קני אי לא קני. ת"ש ר"א אומר רכוב בשדה קנה וכו', ודחי' התם במנהיג ברגליו אי הכי היינו מנהיג, ופריק' תרי גווני מנהיג, ואסקי' במקח וממכר, או אמר ליה קני כדרך שבני אדם קונין, או ברשות הרבים רכוב קנה.

וחבק שלמות על ר"ח

א) סבר פי' סטמקה ונרלה דל"ל קני בגדים.